

នគរបាល ប្រជាធិបតេយ្យ នគរបាល

ឯកសារអនុវត្តន៍យុទ្ធសាស្ត្រ នគរបាល ប្រជាធិបតេយ្យ នគរបាល

ក្រសួង ការពារពីភាគៗ នគរបាល ប្រជាធិបតេយ្យ នគរបាល

“งานพิหนลีอชา ราชนาวีอีลั้น

เติร์จงบันลีอาม งามพราชาตุลีอิกาล ฝึกซางใชลีอโลก”

จ

หัวดลำปาง เป็นแหล่งอารยธรรมล้านนาไทย ที่น่าสนใจไม่น้อยไปกว่าจังหวัดใดๆ ชาวลำปาง มีวิถีวิถีที่เรียบง่าย คงไว้ซึ่งขนบธรรมเนียมประเพณี ที่สืบทอดกันมาแต่โบราณ เป็นสืบสานที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น เป็นของตนเอง ด้วยความรักและสถาปัตยกรรมท่องถิ่น รถม้าพาหนะ คู่มืองและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่คงความบริสุทธิ์สวยงาม ลำปางจึงเป็นจังหวัดที่อุดมไปด้วยวัฒนธรรมในด้านต่างๆ และ เมื่อวันที่ ๒๐-๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ที่ผ่านมา สำนักงาน คณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ (สศว.) ได้วิ่งก้าวเข้าลงศูนย์กลางงานมหกรรมวัฒนธรรมพื้นบ้านนานาชาติ ครั้งที่ ๑๙ ชื่น โดย เรียกชื่อในการจัดงานครั้งนี้ว่า “มหกรรมวัฒนธรรมพื้นบ้านนานาชาติเฉลิมพระเกียรติ” มีวัตถุประสงค์เพื่อเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในโอกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๖๐ และเพื่อนำรักษา ล่วงเสริม เพยแพร่ร่วกทางวัฒนธรรมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งกันและกัน ทั้งระดับห้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

ยามแฉดร่มลมตอก พื้นจชาลำปางออกมายืนรอชม ขบวนแห่จากคณะนักแสดงซึ่งเป็นตัวแทนจากจังหวัดต่างๆ รวมทั้งคณะนักแสดงจากต่างประเทศ ตลอดเส้นทางกว่า ๒ กิโลเมตร เราจึงได้พบเห็นการแสดงต่างๆ เสียงดนตรีสับกับ

เสียงปกรณ์ไปตลอดทาง พระอาทิตย์ลับขอบฟ้าไปแล้ว ความมีดีเข้าปกคลุมแต่ลานวัฒนธรรมนากลับส่องใส่ ตัวแทนคณะนักแสดงที่มาเริ่มงานในครั้งนี้พร้อมกับน้ำเทวทิคาง เพื่อร่วมในพิธีปิดงาน โดยมีนายวิระ ใจนันพนัชตัน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ประธาน cioff และนายปริชา กันธิยะ เลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ร่วมกันกล่าวเปิดงานมหกรรมวัฒนธรรมพื้นบ้านนานาชาติ เฉลิมพระเกียรติในครั้งนี้

ตลอดระยะเวลา ๖ วันของการจัดงาน ณ ลานวัฒนธรรม งานการ จังหวัดลำปางนั้น เต็มไปด้วยความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม ทั้งจากส่วนภูมิภาคของไทยและจากประเทศ สมาชิกของเชื้อชาติ สำหรับการจัดงานในครั้งนี้ประเทศไทย ที่เข้าร่วม ได้แก่ บัลแกเรีย อินโดนีเซีย เกาหลี โปลแลนด์ และศรีลังกา ไม่ว่าจะในส่วนของการแสดง ภูมิปัญญาไทยที่ผสมผสานอยู่ในงานช่างฝีมือ การแต่งกาย การแสดงงานภูมิศิลป์ ตลอดจนอาหารการกิน ซึ่งจังหวัดที่มาเริ่มและแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสาธิตงานฝีมือของ ห้องถิ่นในครั้งนี้ได้แก่ เมืองอ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ ลำพูน แม่สาย ตาก อุตรดิตถ์ สุโขทัย เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร ทิพย์ ภูมิพล นครศรีธรรมราช ลำปาง

ระหว่างการเดินชีวิตของรัตน์จากจังหวัดต่างๆ เรายังได้พบเห็นศักดิ์ทางพันธุกรรมที่มีอยู่ที่เกิดจากการสั่งสม ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ไม่ว่าจะเป็นการแกะสลักไม้ ที่สกัดแกะ ได้อย่างเชี่ยวชาญ โดยไม่ต้องมีการร่าง漉ลายไว้ก่อน ในคราวนี้ ก็ เช่นเดียวกัน ไม่มีความแข็งแกร่งจะกลับเป็นชิ้นงานที่มีความพร็อวิท จาก漉ลายที่เกิดขึ้นจากค้อนและลิ่วที่แกะลงในไม้ งานไม้แกะสลักจากภาคเหนือคงจะเป็นที่รู้จักกันดีไม่เสื่อมคลาย ส่วนงานผ้าห่อของจังหวัดน่านที่มีภัตถาน้ำหลาบนเป็นเอกลักษณ์ ที่โดดเด่นก็ได้รับความสนใจจากผู้เข้าชมงานเป็นอย่างมาก เพราะผ้าแต่ละผืนนั้นมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้าน漉ลายและลิ้น นอกจากนั้นแล้วยังมีงานผ้าที่สวยงามจากจังหวัดแม่ย่องสอน ที่มี漉ลายจากการปักกลุ่ม เป็นเครื่องแต่งกายของชาวไทใหญ่ ซึ่งมีลิ้นทั้งสดใสและอ่อนหวาน และอีกหนึ่งเครื่องแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวเหนือก็คือ เสื้อหนังหัวมุม จากจังหวัดแพร่ ที่มีกระบวนการการสาธิตทั้งส่วนผสมและวิธีการเย็บ หากใครสนใจจะลองเย็บก็สามารถทดลองได้ นอกจากราชการได้รับการ และผ้าที่เย็บมาจากผ้ามือต้นเองแล้ว อาจจะได้มีเครื่องดิดกับไปเป็นของฝากอีกอย่างหนึ่งด้วย หากเดินชีวิตงานห้องเริ่มพิวากยในงานที่มีการสาธิตอาหารต่างๆ ทั้งชั้นเมืองหลังเก่า ซึ่งมีลิ้นชั้นเมืองหลักสี่น้ำรับประทาน และมีข้าวพันผักอาหารของชาวเมืองลับแลที่มีลักษณะคล้ายข้าวเกรียบปากหม้อ แต่แผ่นใหญ่กว่า ข้างในมีไส้ผักหลักชนิด จัดเป็นอาหารสุขภาพ ซึ่งนอกจากจะอร่อยแล้วยังเป็นประโยชน์อีกด้วย

และการแสดงอีกส่วนหนึ่งที่ทุกคนรอคอยซึ่งเดินทางไกลมาจัดกิจกรรมนี้ที่ต่างวัฒนธรรมประเพณีนั้น ก็คือ การแสดงจากตัวแทนประเทศสามชาติเชือฟ ไดแก่ คณะนักแสดง Folk Dance Ensemble Varna จากประเทศบัลลังก์เรีย ระบำแต่ละชุด มีท่วงท่าเลือกที่งดงามแต่แฟ้มไว้ด้วยความเข้มแข็ง สามารถถ่ายทอดอารมณ์และแสดงให้เห็นถึงความหรูหราเรืองรอง การฝึกฝนมาอย่างหนัก ส่วนประเทศไทยโน้นเชยันน้ำคละนักแสดงพื้นบ้าน เอสเอ็มเอส เนเกรี ๖ เป็นการแสดงที่สะท้อนถึงศิลปวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของอินโดโนเนียเชย สำหรับประเทศไทยได้จัดการแสดงชุดซูของ ยาร์ยุ ซึ่งได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่นับต้องไม่ได้ ลำดับที่ ๔๓ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ศิลปการแสดงชุดนี้ ได้รับการอนุรักษ์โดย แทดคัช และคณะ ในส่วนการแสดงของประเทศไทยแลนด์ประกอบด้วย การเต้นระบำที่เต็มไปด้วยพลัง ความสนุกสนาน และการขับขานบทเพลงพื้นบ้านซึ่งสืบทอดมาจากสมัยของดยุคแห่งเมืองวรชอร์ จากฝีมือการแสดงของคณะนักร้องและเดินระนาบของมหาวิทยาลัยการแพทย์ในเมืองลับลิน และสุดท้ายคือ ประเทศไทยรัฐบาล ทำการเดินรำแบบ Kandyan โดยนักเรียนหญิงจากโรงเรียน Hillwood College-Kandy การแสดงจากแต่ละชาติได้ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไป ซึ่งนอกจากรสสร้างความบันเทิงแล้วเรายังได้เรียนรู้ถึงวิถีชีวิตประเพณี และความเชื่อที่สะท้อนอยู่ในลีลาการแสดงของแต่ละประเทศอีกด้วย

งานมหกรรมวัฒนธรรมพื้นบ้านนานาชาติ เฉลิมพระเกียรติ ๘๘ จังหวัดลำปาง จึงเป็นช่วงเวลาที่นำมาซึ่งความรัก ความเข้าใจ ตลอดจนการยอมรับในความแตกต่าง หลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งจากภูมิภาคส่วนต่างๆ ของไทย และจากวัฒนธรรมในดินแดนที่แตกต่าง ๖ วันของการจัดงาน อาจเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ หากแต่การเดินทางสายวัฒนธรรม ยังคงสร้างความประทับใจ รอยยิ้ม และมิตรภาพให้กับผู้คนบนโลกใบใหญ่นี้อย่างไม่มีวันสิ้นสุด

